Р Е Ш Е Н И Е
№ 43934

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова
ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9302** по описа за **2026** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба, подадена от заместник-директора на ТД – НАП С., представляван от юк Б. против Решение № 2460/01.07.2026 г. по НАХД № 11967/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 776227-F769134/27.06.2024 г., издадено от касатора, с което на „Хемус Турс“ ЕООД, на основание чл. 82, ал. 2 във вр. с чл. 82, ал. 1 Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ са наложени общо 112 броя имуществени санкции, всяка в размер на по 20,00 лева, всяка за нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 ЗДДФЛ.
Касационната жалба съдържа оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди, че посочването на грешна дата с разлика от един ден е несъществена грешка в пресмятането на срока, тъй като в НП ясно е било посочено, че срокът за подаване на коригиращата декларация е 7 дневен и това категорично не въвежда в заблуждение задълженото лице. Посочва, че справката е подадена едва на 26.04.2024 г., т.е. много след изтичане на крайния срок. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
В съдебно заседание се представлява от юк Б., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване, като бъде отменено решението на СРС и потвърдено оспореното НП.

Ответникът – „Хемус Турс“ ЕООД не представя отговор на касационната жалба. В съдебното заседание се представлява от адв. П., която моли съдебното решение да бъде оставено в сила, тъй като същото е правилно и законосъобразно.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:
От извършена проверка в информационната система на НАП, на 26.04.2024 г., служители на НАП установили, че справка за изплатените доходи на физически лица през 2023 г. по чл. 73, ал.1 ЗДДФЛ на „Хемус Турс“ ЕООД е подадена след законоустановения срок. Установява се, че на 26.02.2024 г. дружеството направило опит да подаде справката за изплатени доходи на физическите лица през 2023 г. по електронен път, но същата била отхвърлена поради невалидно попълнени данни, тъй като липсвала буква при изписване собственото име на едно от лицата и съответно личен номер на друго лице чужденец /нидерландски гражданин/. За отхвърлянето „Хемус Турс“ ЕООД бил уведомен със съобщение с изх. № 22000243424719/27.02.2024 г., изпратено на електронния адрес, посочен от дружеството за получаване на електронни изявления на органите на НАП. Със съобщението е предоставен 7 – дневен срок от датата на получаване на съобщението за подаване на нова справка с коректно попълнени данни съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 4 ДОПК. В указания срок от дружеството не постъпила нова справка. Коригирана справка за изплатените доходи на физическите лица през 2023 г. била подадена на 26.04.2024 г. в ТД на НАП С., офис „М.“, касаеща 112 на брой лица – служители в дружеството жалбоподател.
Служител на касатора, при извършената проверка констатирал, че справката е подадена след срока по чл. 73, ал. 4 ЗДДФЛ, а именно след 28.02.2024 г. Поради това касатора приел, че е „Хемус Турс“ ЕООД е нарушило разпоредбите на чл. 73, ал. 4 във вр. чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ , за което е съставен АУАН № F769134/22.05.2024 г. Актът е съставен в присъствието на един свидетел и бил предявен на упълномощено лице представител на дружеството-жалбоподател. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е подадено възражение срещу акта, което е прието за неоснователно. В АУАН е прието, че справката е следвало да бъде представена до 04.03.2024 г. вкл.
Въз основа на издадения АУАН, заместник - директорът на ТД на НАП С. издал обжалваното Наказателно постановление № 776227-F769134/27.06.2024 г., с което на основание чл. 82, ал. 2, вр. чл. 82, ал. 1 ЗДДФЛ на дружество „Хемус Турс“ ЕООД са наложени общо 112 имуществени санкции, за всяко едно от лицата, посочени в справката, всяка от която санкции в размер на по 20, 00 /двадесет/ лева. Като дата на нарушението в НП е приета 05.03.2024 г., тъй като справката е следвало да бъде подадена в 7-мо дневен срок от получаване на отказа – 27.02.2024 г.
НП е връчено на представител на дружеството на 05.08.2024 г.
Пред СРС са събрани гласни доказателства, като са разпитани актосъставителите.
Към административната преписка е представена Заповед № ЗЦУ-384/27.02.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с която заместник-директора на ТД на НАП С. е упълномощен да издава актове от вида на процесния.
Въз основа на изложеното, СРС е постановил оспореното Решение № 2460/01.07.2026 г. по НАХД № 11967/2024 г., с което е отменено НП № 776227-F769134/27.06.2024 г., издадено от касатора, с което на „Хемус Турс“ ЕООД, на основание чл. 82, ал. 2 във вр. с чл. 82, ал. 1 ЗДДФЛ са наложени

общо 112 броя имуществени санкции, всяка в размер на по 20,00 лева, всяка за нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 ЗДДФЛ. За да отмени оспореното НП СРС е приел, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в погрешно посочване на датата на нарушението. СРС е приел, че датата на нарушението е 06.03.2024 г., съобразявайки правилата за броене на сроковете.
Пред настоящата съдебна инстанция не са събрани доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:
Предмет на разглеждане е Решение № 2460/01.07.2026 г. по НАХД № 11967/2024 г. на СРС, НО, 103-ти състав, с което е отменено НК № 776227-F769134/27.06.2024 г., издадено от заместник-директора на ТД – НАП С., с което на „Хемус Турс“ ЕООД, на основание чл. 82, ал. 2 във вр. с чл. 82, ал. 1 ЗДДФЛ са наложени общо 112 броя имуществени санкции, всяка в размер на по 20,00 лева, всяка за нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 ЗДДФЛ.
Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.
Разгледана по същество касационната жалба е основателна, а решението на СРС неправилно.
Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Хемус Турс“ ЕООД, допустима жалба.
При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.
В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - инспектор по приходите при ТД на НАП С., а НП от заместник-директора на ТД – НАП С., надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.
В настоящия касационен случай АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Посочено е ясно мястото на извършване на нарушението - в [населено място]. Нарушението е такова, че не изисква посочване на точен адрес или излагане на мотиви или изводи в тази насока, достатъчно е да се посочи [населено място], където е седалището на ЦУ на НАП. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, че наказаното лице да може да разбере за какво е санкционирано.
За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че датата на нарушението е погрешно определена, като по този начин са нарушени съществено правата на наказаното лице, тъй като същото има право да разбере конкретното нарушение, което му се вменява за извършено и да организира защитата си спрямо зададените параметри на обвинението. Настоящият касационен състав не споделя така изложените мотиви от районния съд.

Съгласно разпоредбите на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит на АУАН, съответно на НП. Липсата на дата на извършване на нарушението е процесуално нарушение, което би могло да препятства извършването на проверка за приложимия закон и правото на защита на привлеченото към отговорност лице.
Преценката дали допуснато нарушение на процесуалните правила е съществено следва да се извършва във всеки конкретен случай, с оглед характера на нарушението, естеството на засегнатото процесуално изискване и отражението му върху съдържанието на акта и правото на защита. Не всяко отклонение от установените процесуални правила обуславя незаконосъобразност на издадения акт, а само онова, което е повлияло или е могло да повлияе върху неговото съдържание, върху правилното установяване и индивидуализиране на административното нарушение или върху възможността на санкционираното лице да разбере фактическото обвинение и да организира защитата си. В разглеждания случай, както в АУАН, така и в НП са посочени обстоятелствата относно дадените указания и срокът, в който нередовностите е следвало да бъдат отстранени. Описано е неизпълнението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност. Следователно фактическото обвинение е индивидуализирано чрез конкретното задължение, съдържанието на указанията и срока за изпълнението им, поради което от съдържанието на двата акта може да се установи еднозначно в какво се изразява вмененото нарушение. Посочването на 05.03.2024 г., вместо 06.03.2024 г. като дата на извършване на нарушението представлява неточност при определяне на момента на осъществяване на административното нарушение, изразяващо се в бездействие. Тази неточност следва да бъде преценена в контекста на цялостното описание на деянието, а не изолирано от останалите реквизити на наказателното постановление. В този смисъл следва да се има предвид, че датата на нарушението е определяема, тъй като законът – чл. 102, ал.4 ДОПК, предвижда, че подателя е длъжен в 7-мо дневен срок от датата на получаване на отказа да подаде коректна справка. Ясно е, че отказът е получен от дружеството на 27.02.2024 г., т.е. съгласно правилата за броене на сроковете срокът за подаване на коректна декларация изтича на 05.03.2024 г., т.е. нарушението е осъществено на 06.03.2024 г. Освен това, от доказателствата по делото се установява, че справката е подадена едва около два месеца след изтичането на определения срок – 26.04.2024г., което потвърждава неизпълнението на задължението в установения срок.
При тези обстоятелства не се установява неправилното посочване на датата на нарушението да е повлияло или да е могло да повлияе върху съдържанието на НП по начин, който да постави под съмнение индивидуализацията на деянието, правната му квалификация или възможността на санкционираното лице да разбере в какво се състои нарушението. Не се установява също така това да препятства правото на защита на санкционираното лице, или пък осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност на санкционния акт.
По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

По разноските.
С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 66,47 евро /130 лв./, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.
На ответника по касация не се дължат разноски.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2460/01.07.2026 г. по НАХД № 11967/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 776227-F769134/27.06.2024 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП С., с което на дружество „Хемус Турс“ ЕООД, на основание чл. 82, ал. 2 във вр. с чл. 82, ал. 1 ЗДДФЛ са наложени общо 112 броя имуществени санкции, всяка в размер на по 20,00 лева, всяка за нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ.
ОСЪЖДА „Хемус Турс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на Териториална дирекция на НАП - С. сумата в размер на 66,47 /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента/, представляваща разноски по производството.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: